

Nr 429.

Av herr **Holmbäck**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa anslag för budgetåret 1951/52 till universiteten.

1945 års universitetsberedning föreslog i sitt 1947 avgivna betänkande (SOU 1947: 75 s. 125) en omorganisation av universitetskanslierna. Förslaget gick bl. a. ut på en höjning av sekreterarens lönegradsplacering — i varje fall sedan mera än hundra år kallas sekreteraren i Uppsala universitets matriklar för akademisekreterare — samt inrättande i stället för nuvarande extra ordinarie och arvodesbefattningar av två nya sekretärbefattningar. Kanslern för rikets universitet har därefter 1948, 1949 och 1950 gjort framställningar till Kungl. Maj:t i huvudsak i överensstämmelse med beredningens förslag. I kanslerns hemställan ingick att vid vardera universitetet sekretärsjämbuden skulle uppflyttas från lönegraden Ca 31 till lönegraden Ca 33. 1949 och 1950 föranledde icke dessa framställningar några direkt motsvarande förslag från Kungl. Maj:t till riksdagen, men 1951 har ecklesiastikministern i propositionen 137 i viss utsträckning tagit ställning till och delvis bifallit kanslerns förslag. Förslaget att uppflytta den nuvarande sekretärsjämbuden avvisas emellertid med hänsyn till pågående utredning angående en tjänsteförteckningsrevision.

Huru önskligt det än vore med en mera genomgripande omorganisation av universitetskanslierna än Kungl. Maj:t nu ansett sig kunna föreslå — jag hänvisar i detta hänseende utom till universitetsberedningens och myndigheternas förslag även till vad statsutskottet yttrat i fjol i anledning av motion av mig och vad ecklesiastikministern anfört i årets statsverksproposition — skall jag icke i detta sammanhang påyrka några ändringar i Kungl. Maj:ts förslag. I ett hänseende synes mig emellertid detta förslag böra kompletteras.

Vid Uppsala universitet innehas sekretärsjämbuden sedan 1932 av akademisekreterare Carl Häggquist, som redan 1909 kom i universitetets tjänst. Då det endast torde ha berott på det ekonomiskt svåra tidsläget, att icke kanslerns nu tre gånger framförda förslag till ny lönegradsplacering för sekreteraren förts igenom, synes det vara riktigt att akademisekreterare Häggquist, då han på grund av uppnådd pensionsålder under senare halvåret 1951 avgår, får åtnjuta den pension, han skulle erhålla om kanslerns förslag till ny löneplacering för sekreteraren bifallits av statsmakterna. Häggquist har varit tvungen att med otillräcklig arbetshjälp upprätthålla sin krävande befattning, vilken numera alla torde erkänna vara för lågt avlönad; att placera den lägre än lönegrad 33 torde icke kun-

na ifrågakomma, och universitetsberedningen har föreslagit lönegrad 37. Särskilt kan märkas att Häggquist, som är en synnerligen skicklig ämbetsman, haft att, i vad på akademisekreteraren angår, deltaga i genomförandet av den upprustning, som de senare åren skett vid Uppsala universitet och som är ett av motiven till att akademisekreteraren bör flyttas högre på löneskalan. Genomförandet av denna upprustning har krävt mycket arbete och stor erfarenhet om universitetsförvaltningen.

En höjning av Häggquists pension skulle medföra en statsutgift på cirka 600 kronor per år jämte tillägg. Det kan emellertid märkas att genomförandet av de förändringar beträffande universitetskanslierna, som Kungl. Maj:t nu föreslagit, i fråga om anslagen till Uppsala universitet betyder en minskning med 3 900 kr. (en del därav kompenseras dock genom ökning av rörligt tillägg), varför även vid bifall till mitt ovan angivna förslag en besparing skulle ske.

Med stöd av vad ovan angivits får jag alltså föreslå,

att riksdagen ville i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 137 besluta att sekreteraren vid Uppsala universitet Carl Häggquist må efter sitt avskedstagande åtnjuta pension som om hans sekreterartjänst under första halvåret 1951 uppflyttats i lönegrad Ca 33.

Stockholm den 10 april 1951.

Åke Holmbäck.
